

Neodmyslitelným kamínkem, snad i kamenem v mozaice jičínského kulturního dění je pohádkovost. Ovšem- byla tu ve vzduchu, na zemi i ve vodě od pradávna a velmi jí pomohl na svět geniální Josef Štefan Kubín, na jehož počest jsme se rozhodli s Jaromírem Gottliebem uspořádat „Kubínův Jičín“, který se stal nultým ročníkem pohádkového festivalu. Rád vzpomínám, jak jsme spolu čekali, zda vůbec někdo přijde -na schodišti bývalého Studentského domu (který jsme si upřímně přáli a snažili se vrátit naplno studentům), abychom lidem přiblížili to autentické a krásné krásné pábení onoho Jivínského rodáka.

Čas velmi pokročil málokdo čekal, že JMP se stane tak známým a očekávaným. Ročník 2014 samozřejmě vzpomenu 150. výročí J.Š. Kubína a také díky němu nesl pojmenování „Pelíšek, pelíšky a pelášení“. Jak se naplnila tato triáda? Ta určitě vrchovatě. Festival byl sice jiný, než byl zcela původní záměr, ale pohádkovými bytostmi, skřítky a skřítelíčky v přírodě se jen hemžil. Pelíšky, jako symbol rodinné sounáležitosti, jsme nacházeli nejen v odborném kolokviu, ale i na ulicích, v parku, v hnízdech skutečných i symbolických. Pelášení všelikého bylo také dost a je dobře, že se sem vrátily zase ve větší míře sportovní aktivity. Zcela originální a trochu recesní bylo Plavání na Everest a Pelášení na Sněžku v plaveckém bazénu Aquacentra.

Už průvod, vedený Jiřím Lábusem, přinesl hemžení dětí, tradičně také promenádu politiků a především radost rodičů z toho, že mohli podnítit fantazii dětí, vnímat atmosféru, poslouchat fanfáry ze zámku a nalézt si spoustu činností. Jistěže mezi pěknými kytičkami a stromy, pískem a artefakty, výzdobou Petity z centra náměstí se sem tam vyskytl i nějaký ten bodlák, ale už i to patří k JMP. Někdo má rád dunění, jiný ho nesnáší, jen by asi nemělo být přílišné...Někdo si rád posedí se známými u tradičně předraženého občerstvení, další mohli jít do většího klidu farské zahrady a parku.

Jednou z podstatných myšlenek, kterou stanovili zmínění dva zakladatelé, byla *p e s t r o s t*- a tu jsme letos mohli nalézt! Další v pořadí byla a naštěstí je - *t v o ř i v o s t*, a ta také díky dílnám a spoustě rozličných aktivit byla naplněna. Ú s m ě v jsme nacházeli častěji než nelad, a proto zas tak nevadilo většině, že nebyly tradiční aktivity-chrámový koncert, folkový zpěvák atd. Nejvíce úsměvu na nejmenší ploše vykouzil se svými kolegy z divadla nestárnoucí Zdeněk Svěrák, nový čestný občan pohádkového města- ve hře Záskok, který nebyl na JMP poprvé!

Byly to blažené výtvarné, barevné, hudební, přesahující nás hrátky s pohádkou, zakončené symbolickou tečkou. Vlášek do Českého ráje se v neděli 14.9.2014 po čtvrté hodině odpolední navrátil do Jičína s unavenými, ale šťastnými poutníky pestrého dne. Lidé se do svých domovů navraceli většinou očištěni a spokojeni. A jak pro JMP napsala Marie Kubátová, byly to „doteky čehosi radostného, čistého i do světa nás, kteří jsme dávno vyzuli bačkůrky z mechu“. Princezna Pohádka se do Jičína navrátí zase druhý týden v září 2015 svým 25. ročníkem.